

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ένατον κι είκοστών μικρότερος χρόνον
έδοξίμεν' στην γήν των Γερθεωνώνων.

Άπριλιου δωδεκάτη,
πανηγύρι' στο Παλάτι.

Χίλια κι ένακόσα τέσσερα και δέκα,
τούς έχθρους, Πατρίδα, κτύπα και πελένα.

Χίλια και διακόσα κι' άνενηνταέξη,
σκότος' στάς' Αθήνας... άχλάμάν κι' άς φέξη.

**Και μία ράβδος Στραταρχική,
ντόπρα, δέκη μας, Έλληνική.**

Εύοι... ραβδί Στραταρχικό' στον Βασιληά μας κι' άλλο,
Στρατός τὸ δίνει μαχητής,
Στρατός τὸ δίνει νικητής,
κι' έχει και τὸν δικέφαλο γιά σύμβολο μεγάλο.

Έκειν' ή ράβδος τοῦ Στρατοῦ τιμή γιά τὸ Παλάτι,
κι' ὁ Βασιληάς τήν δέχεται με δακρυμένο μάτι,
κι' ὁ Βασιληάς τήν δέχεται μ' ένα μεγάλο κήρυγμα,
και γίνεται τοῦ Θρόνου του και τοῦ Λαοῦ του στήριγμα.

Ύμνεϊτε τοῦτο τὸ ραβδί,
μεγάλη γιά τὸν Βασιληά
και τελετῆς ήμέρα.

Τὸ ραβδοφόρο της παιδί
τὸ σφίγγει μες' στην άγκαλιὰ
δακρύβρεκτη μητέρα.

Άκουμπισμένος' στο ραβδί
πόθους τοῦ Γένους, κελαιδεϊ
και πιὸ ψηλά ψηλόνει.

Και γύρω στήνεται χορὸς
παλληκαρίσιος, λιγερός,
κι' ήχοῦν παιάνων τόνοι.

Ίσκιος μεγάλος εύλογει
τοῦ Ντίνου νέα κλέη,
κι' έλευθερη και σκλάβα γη
στον ραβδοφόρο λέει:

Άς γίνη ράβδος' Ασαῶν,
βλιασάνου' άγαθὰ καιρῶν
Έλληνικής θαλας.

Άς γίνη ράβδος Μωῦσῆ,
μ' αὔτην ὀδηγεϊ μας και Σὺ
σὲ γήν έπαγγελίας.

